κὸν κύκλον, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ἐργάζονται νῦν δραστηρίως, εἶνε ὁ μέχρι Λουλέας, μικρᾶς σουηδικῆς πόλεως κειμένης εἰς τὸ βάθος τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου καὶ Ἐλβεγαάρ, νορβηγικοῦ φρουρίου ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

— Ἐν Παρισίοις ἱδρύθη ἐσχάτως Σύλλογος ἐκ λογίων καὶ ἱστοριοδιφῶν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε νὰ διαφωτίσῃ τὸ σκοτεινὸν ζήτημα περὶ Λουδοβίκου τοῦ Δεκάτου Ἑβδόμου. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τῆς ἀναζητήσεως παντὸς ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου ἐγγράφου, ὁ Σύλλογος θὰ ἐξακριβώσῃ ἂν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ δελφὶν, τὸ «παιδίον τοῦ λαοῦ» ἀπέθανεν ἐν φυλακῇ, θὰ βασανίσῃ δὲ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα, ἀνώτερος τῶν πολιτικῶν προλήψεων, ἐχθρῶν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας.

— Ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καλλιεργουμένων φυτῶν εἶνε 4200 εἴδη. Τούτων τὰ 400 μόλις εἶνε εὐώδη, πλειότερα δὲ τὰ ἐκπέμποντα δυσάρεστον ὀσμήν. Ὡς πρὸς τὸ χρῶμα τῶν ἀνθέων: 1124 εἴδη ἔχουσιν ἄνθη λευκά, 951 κίτρινα, 828 κόκκινα, 594 κυανᾶ, 308 ἰόχροα 230 ποικιλόχροα. Ὥστε τὸ κυριαρχοῦν χρῶμα ἀνθέων εἶνε τὸ λευκόν.

— Εἰκάζεται ὅτι ὁ ἐλέφας δύναται νὰ ὀσφρανθῇ τὴν παρουσίαν ἐχθροῦ ἐξ ἀποστάσεως χιλίων μέτρων.

— Ὑπάρχουν φυτὰ καὶ προτερήματα φυόμενα μόνον ἐπὶ ἐρειπίων.

— Ἡ ὑπερηφάνεια εἶνε ὁ τελευταῖος φρουρὸς τῆς γυναικείας τιμῆς.

— Καὶ δύο ὁρισμοὶ τῆς ζωῆς· 1) Ἡ ζωὴ εἶνε ποτήριον ὕδατος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πίνεται μὲ ζάχαριν· 2) Ἡ ζωὴ εἶνε κρόμμυον τὸ ὁποῖον καθαρίζομεν κλαίοντες.

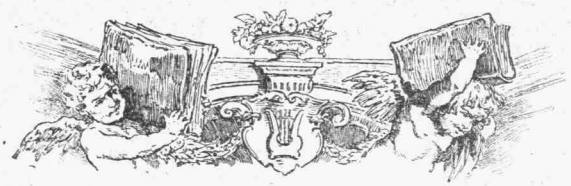

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ἀκμαίαν τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ὁ καὶ παρ' ἡμῖν γνωστότατος μυθιστοριογράφος Ἀλβέρτος Δελπί. Πάσχων ἐκ νευρικῆς ἀσθενείας, τῆς ὁποίας ἀφορμὴ κυρία ὑπῆρξεν ἡ ἀποτυχία τοῦ δράματός του *Περιπαθῶς*, διὰ τοῦ ὁποίου ἤλπιζεν ὅτι θὰ καταγάγῃ θρίαμβον, κατέφυγεν εἰς ναρκωτικὰ φάρμακα, ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν ὁποίων προῆλθε μετὰ διετίαν βασάνων ὁ θάνατος. Ὁ Ἀλβέρτος Δελπὶ ἔγραψε πλεῖστα μυθιστορήματα, δράματα καὶ ποιήματα, ἀλλ' ἐξ ὅλων τὸ μυθιστόρημα *ὁ υἱὸς τῆς Κοραλίας*, τὸ ὁποῖον καὶ ὡς δρᾶμα ἐθριάμβευσεν ἀπὸ σκηνῆς, ἐστερέωσε τὴν φιλολογικήν του φήμην. Ἐν γένει τὰ ἔργα τοῦ Δελπὶ διακρίνει ἔλλειψις μὲν ψυχολογικῆς ἀναλύσεως, πληθώρα δὲ δραματικῶν περιπετειῶν.

— Ἡ φιλολογικὴ παραγωγὴ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ὑπῆρξε φέτος ἀρκετὰ γόνιμος. Εἰς τὰς διαφόρους καθημερινὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσίευσαν πρωτότυπα χριστουγεννιάτικα καὶ πρωτοχρονιάτικα διηγήματα οἱ κ. κ. Μωραϊτίδης, Παπαδιαμάντης, Βελλιανίτης, Κρυστάλλης, Χατζόπουλος καὶ Χριστοβασίλης.

— Κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας θεωρεῖται βεβαία ἡ ἐπιτυχία τῶν ἑξῆς: Βαρτελώ, Τυρὼ Δανζὲν καὶ Βορνιέ. Ἡ τοῦ Ζολᾶ κρίνεται λίαν ἀμφίβολος, ἡ δὲ τοῦ Βρυνετιὲρ θ' ἀναβληθῇ εἰς προσεχὲς μέλλον. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς Μεζιὲρ ἐνεργεῖ ἀπὸ τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Σαλλεμὲλ διὰ τὴν τετάρτην ἕδραν, ἥτις ἐκενώθη ἐσχάτως ἀποθανόντος τοῦ Τζὼν Λεμοέν.

Ἐπιστημονικά.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξετέθη εἰς κοινὴν θέαν πολύτιμος καὶ πλουσιωτάτη νομισματικὴ συλλογή, περιέχουσα ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας νομισμάτων αἰγυπτιακῶν, ἑλληνικῶν, βαρβαρικῶν, βυζαντινῶν κτλ. Συλλέκτης καὶ ταξινόμος τῆς συλλογῆς ταύτης εἶνε ὁ ἐν Καΐρῳ ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς δικηγόρος κ. Εὐστάθιος Γλυμενόπουλος.

— Ἐν Ζακύνθῳ, κατὰ τὸν ἐκεῖ Ἄγγλον σεισμολόγον κ. Φόρστερ, αἱ ἐσχάτως γενόμεναι δονήσεις σεισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 250. Τούτων αἱ πλεῖσται εἶχον τὸ κέντρον τρία μίλια μακρὰν τοῦ κάβου τοῦ Βασιλικοῦ, ἀκριβῶς μεταξὺ Κατακώλου καὶ Ζακύνθου, ὅπου ἡ θάλασσα ἔχει βάθος 500 ὀργυιῶν. Αἱ δονήσεις ὅμως τῆς τελευταίας ἑβδομάδος προήρχοντο ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς νήσου, πιθανώτατα ἐκ τοῦ ἡφαιστείου τῆς Παντιλερείας ἢ μεταξὺ Μελίτης καὶ Ζακύνθου, ὅπου ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης εἶνε εἰς βάθος 200 ὀργυιῶν. Αἱ δονήσεις τέλος, αἵτινες ἐγένοντο αἰσθηταὶ ἐν Ἀθήναις, Σύρῳ κτλ. κέντρον ἔχουσι τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον.

— Ἑωρτάσθη μεγαλοπρεπέστατα ἐν Παρισίοις ἡ ἑβδομηκοστὴ ἐπέτειος τοῦ Παστέρ. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἀμφιθεάτρῳ τῆς Σορβόννης, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου Καρνώ, συσσώμου τοῦ Πανακαδημίου καὶ παντὸς ὅ,τι ἐξόχου ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις, προσεφώνησε τὸν μέγαν ἐπιστήμονα ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὁ ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν Βερτρὰν καὶ ὁ Βερνέιλ. Κατόπιν παρήλασαν πρὸ αὐτοῦ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι Ἀκαδημιῶν, σωματείων, Πανεπιστημίων, πόλεων κτλ. Συγκεκινημένος λίαν ὁ Παστὲρ πρὸ τῶν δείξεων τούτων τῆς τιμῆς καὶ τῆς λατρείας, δὲν ἠδύνατο νὰρθρώσῃ λέξιν, προσεφώνησεν δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱός του, εὐχαριστήσας τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων καὶ τῶν γαλλικῶν πόλεων, ἰδίᾳ δὲ τῆς γενεθλίου αὐτοῦ πόλεως Dôle, ἥτις τῷ ἔπεμψε καὶ φυτογραφίαν τῆς οἰκίας ἐν ᾗ ἐγεννήθη. Κατὰ τὴν σεμνὴν ταύτην καὶ ἐπιβάλλουσαν ἑορτὴν ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα ὁ ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς ἰατρὸς κ. Πανᾶς.

— Ἀπέθανεν ὀγδοηκοντούτης ὁ Σὶρ Ριχάρδος Ὄουεν, ὁ περίφημος Ἄγγλος φυσιοδίφης, ὁ μαθητὴς τοῦ Κυβιέρου, ὁ ὑπὸ τοῦ Οὐμβόλδου ἐπονομασθεὶς «Νεύτων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας». Κληθεὶς ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς νεότητός του νὰ καταταξῃ τὸ περίφημον φυσιογραφικὸν Μουσεῖον τοῦ Τζὼν Χοῦντερ, πλῆρες ὀστῶν παλαιολογιῶν, ὁ Ὄουεν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν ἐπίπονον ταύτην ἐργασίαν τριάκοντα ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἔκτοτε δὲ ἀφοσιωθεὶς εἰς τὴν παλαιοντολογίαν, ἀπέκτησε τὴν μανίαν, τὴν συνήθειαν καὶ ἐν ταὐτῷ τὴν δεξιότητα ἐξ ἑνὸς ὀστοῦ καὶ μόνου νὰναπλάσῃ ὁλόκληρον τὸ ἄτομον ἢ τὸ εἶδος ζώου προκαταλυσμιαίου ἐκλιπόντος. Ὁ Ὄουεν θεωρεῖται γενικῶς εἷς ἐκ τῶν μεγίστων ἐπιστημόνων τοῦ αἰῶνος.

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

(4) Ποία ἐκ τῶν ἀναγνωστριῶν τῆς *Ἑστίας* θὰ ἔχῃ τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ὑποδείξῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου κατορθώνεται νὰ προσλαμβάνουν στιλπνότητα καὶ λειότητα εἰς τὸ σιδέρωμα τὰ κολλαρισμένα ἀσπρόρρουχα, ἰδίως τὰ ἀνδρικὰ ὑποκάμισα;

Μία Οἰκοδέσποινα.

(5) Ποῖαι ὧραι εἶνε καταλληλότεραι πρὸς μελέτην: αἱ ἑσπεριναὶ ἢ αἱ πρωϊναί;

Χρ.

(6) Πῶς ὀνομάζεται ἐπιστημονικῶς τὸ ἀνθύλλιον, ὅπερ οἱ θεσσαλοὶ χωρικοὶ ὀνομάζουν *Τρίμερο*;

Ἀριθ. 13.

(1) **Ἀπάντησις**: Τὸ λάθος τυχαίως ἢ σκοπίμως γενόμενον ἐξ οὗ προκύπτει ἡ δῆθεν ἰσότης τοῦ 2 καὶ 3 ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν τέταρτ. ριζῶν ἐτέθησαν καὶ αἱ δύο θετικαὶ ἐνῷ ἡ μία εἶνε ἀρνητικὴ ὥστε θὰ ἔχωμεν τελικὸν ἐξαγόμενον ὄχι 2=3, ἀλλὰ 1=1.

Γ. Α. Α.